

SPORTHISTORIE

Verzamelwoede en een overschot aan vrije tijd. Voor Vlijmenaar Ben Libregts ruimschoots voldoende ingrediënten om de rijke wielersport van zijn dorp te ontleden.

Waar een klein dorp

Vlijmen is wielersport. En andersom. Hoewel dat van een rijk verleden is, blijft die historie overeind. Ben Libregts maakte er deel van uit, en tekent het nu op.

door **Pim Dikkers**
p.dikkers@bd.nl

‘Een der sterren uit de rennerij, ja, die hebben wij.’ Zo begint het supporterslied van de Vlijmense wielrenner Tiny Wolfs, die z’n hoogtijdagen midden jaren ‘50 beleefde. Maar die tekst, hoewel Wolfs natuurlijk wel een grootheid was, staat helemaal niet zo op zichzelf. Het geuzenlied had net zo goed over pakweg Toon van Bokhoven, Piet Kuijs, Bart van de Ven of Lars Boom kunnen gaan. Die reeks van namen kan met gemak nog langer zijn. De rijke Vlijmense wielersport kent bijna geen grenzen. Toch is er nooit iemand geweest die het eens helemaal heeft uitgeplozen. En het ook gepubliceerd heeft althans, want Ben Libregts, Vlijmenaar en zeker niet onverdienstelijk oud-wielrenner, heeft de complete Vlijmense wielersportloop al jaren op zolder liggen. ‘Zonde’, dacht hij, en dus komt Libregts nu iedere twee weken met een artikel op de website *Hallo Heusden*. In die reeks belicht de Vlijmenaar de wielersport van zijn dorp. Het beslaat meer dan een eeuw wielersucces, profweg in te delen in drie verschillende periodes. Van 1889 tot en met de start van de Tweede Wereldoorlog, het ‘rijdperk’ de Ronde van Vlijmen (1941-

Supporterslied Tiny Wolfs

REFREIN

*Tiny Wolfs onze favoriet
Ja dat blijf jij of je wint of niet
Grote scharen strijden elke zondag met je mee
Trap dan, stamp dan, overwin dan,
Wij zijn weer tevee.
De supporters zij aan zij
Zijn daar altijd waar je rijdt.
Ja die vechten met jou mee naar 't het eind
En dan klinkt er in 'n koor,
Blijf toch altijd in het 't spoor.
Stoere Tiny, ga toch altijd zo maar door.*

COUPLET

*Zit hij rustig in 't peloton,
In 't peloton (2x).
Komt de explosie als een grote bom,
Als een grote bom (2x).
Ja, als er gestreden wordt, dan ben je steeds vooraan
En zit hij steeds te loeren, of hij zijn slag kan slaan.*

1993) en de wat mindere periode sindsdien. Volgens Libregts is vooral de Ronde van Vlijmen bepalend geweest voor de ontwikkeling van de wielersport in zijn dorp. Dat begon eigenlijk in de jaren vijftig met de eerder genoemde Tiny Wolfs, die zijn ‘eigen’ ronde wonderwel nooit wist te winnen. Libregts stelt dat bij veel echte Vlijmenaren de naam Wolfs nog altijd een belle-tje doet rinkelen. ‘Hij was wel de winnaar van Warschau-Berlijn-Praag, hē (tegenwoordig Vredes-

koers, red.). Dat was écht een topwedstrijd, waarin vooral oersterke Oostbloklers elkaar bestreden. We noemden die koers wel eens de Tour van het oosten.’ Zoals vele Vlijmense wielertoppers was ook Wolfs van eenvoudige komaf; hij was de zoon van een mandenmaker. ‘Zo werkte dat toen. Zij gebruikten hun sport om zich op te werken. Daarom waren ze ook zo fanatiek.’ Hoe anders was dat in de beginperiode van de wielersport. De elite bepaalde alles. Zowel op de weg

28-10-2011

• L vrijdag

lang

Tiny Wolfs

Wolfs is volgens velen de allergrootste allertijden van het Vlijmense wielrennen. Ook Libregts is die mening toegedaan. ‘Wolfs staat absoluut op één. Piet Kuijs hoor ook bij de beste drie. En, ja, Lars Boom. Om hem kun je nu al niet meer heen.’

Ben Libregts

Alles op Lars Boom. Dat is nu het devies voor het behoud van Vlijmen als wielersport. Libregts: ‘Eigenlijk is er nog geen opvolger in aantocht. Al moeten de beste jaren van Lars natuurlijk nog komen. Wie weet kunnen jongeren zich daar nog aan optrekken.’

héél groot in kon zijn

De finish van de Ronde van Vlijmen in 1984 voor hotel Prinsen. Arno Ottewanger wint het nipt van dorpsheld Piet Kuijs. Later werd de Vlijmenaar bondscoach van de junioren en amateurs. De nu 61-jarige Kuijs werkt nog altijd als ploegleider bij de opleidingsploeg van Rabobank. archiefphoto Ad van Kessel

als op de bondsburelen. Het duurde even voordat de Vlijmenaren zich daaraan konden ontworsten. Maar met het verstrijken van de jaren, kwam ook het Vlijmense wielertalent meer en meer aan de oppervlakte. De echte eruptie volgde toch pas ná de Tweede Wereldoorlog. Vooral dankzij Wolfs en de Ronde van Vlijmen dus. Sindsdien bracht ieder decennium wel een Vlijmense wielrenner van naam voort. ‘Het enthousiasme in het dorp bleef op die manier groot’,

weet Libregts, niet in de laatste plaats door hemzelf en pakweg tien fietsende familieleden. En allemaal stonden ze meermaals aan de start van de ‘eigen’ Ronde van Vlijmen. Een dorpsicoon, maar zeker ook daarbuiten zeer geliefd. Jaar op jaar stond het volk rijndik langs het parcours. Tot het in 1993 vrij plots afgelopen was. En niet geheel toevallig (of beter: in z’n geheel niet) is sindsdien de opkomst van vers Vlijmens wielertalent tappende. Libregts: ‘Eigenlijk zette

zich dat halverwege de jaren tachtig al in. Maar na het verdwijnen van de Ronde van Vlijmen ebde de belangstelling voor het wielrennen in het dorp nog wat verder weg. Heel zonde eigenlijk. Een écht wielersport als Vlijmen verdient een eigen koers.’ Hoewel een paar jaar geleden wereldtopper-in-woording - of eigenlijk is hij dat al - Lars Boom zich aan het wielersport meldde, kan ook hij de Vlijmense wielersport in de breedte niet overeind hou-

den. ‘Maar misschien kan Boom wel weer zo’n voortrektersrol spelen als Tiny Wolfs, Bart van de Ven en Piet Kuijs in hun periode’, zo denkt Libregts, die nog wel eens met weemoed terugdenkt aan zijn eigen tijdperk. Want wat waren die Vlijmenaren toen goed. ‘Hoewel vóór Lars alleen Bart van de Ven prof werd, stelden ook de amateurwielrenners vroeger heel wat voor. Er waren koersen bij waarin de Vlijmense amateurs de beste profs naar huis reden.’